

הבורסה

משקיעים הרוויחו

200% יותר

מחקר חדש של בנק ישראל, שבוצע על-ידי הכלכלן רוברט צנטנר, גילה כי משקיעים בניירות-ערך בבורסה התל-אביבית הרוויחו יפה מאוד, אם ידעו מתי להיכנס - ומתי לצאת. לדוגמה: במח-צית הראשונה של 1969 היה הרווח הר-ממוצע למשקיע 24 עד 37 אחוזים. במח-צית הראשונה של 1972 - הגיעו הרוו-חים עד 200 אחוזים ומעלה.

הרווחים הנמוכים ביותר, בשלוש הש-נים האחרונות, נגלו בחלקם של רוכשי מניות חברות להשקעה. אחרים, מבחינת הרווח הנמוך, באו אלה שהשקיעו בבני-קים, חברות ביטוח ומוסדות כספיים.

הרווחיות הגבוהה ביותר היתה במניות תעשייה ומסחר, ואחרים באות מניות הר-מקרקעין.

דוגמאות לאחוזי הרווח שהושגו בשלוש וחצי שנים, מתחילת 1969 ועד יוני 1972: אוצר השלטון המקומי - 133. אוצר לתעשייה - 250. בנק איגוד - 137. בנק כרמל - 130. בנק למשכנתאות והשקעות בבניין - 160. אפריקה ישראל - 224. ישרם - 208. ריאלקו - 200. אליאנס - 204. ארגמן - 245. דובק - 344. טבע - 1057.

צרות

לקצין המשטרה

קצין המשטרה הבכיר, ניצב שמואל רוט נתון בצרה. הגיב השמן שהובטח לו בבנק לפיתוח התעשייה, על-ידי יו"ר מועצת המנהלים של הבנק צבי דינשטיין, עלול להתחמק מידיו.

רוט, ראש אגף החקירות במישטרה, היה האחראי על חקירות המישטרה בפר-

קצין רוט הגיב שהתחלק

שיות שזועזעו את המדינה, כמו נתיבי נפט, אוטוקס ואי.א.א. בעקבות דרך ניהולו את החקירות, הוא הוצע לתפקיד החשב הכללי של הבנק.

הצעת המינוי היתה צריכה לעבור פורי-מלית את ועדת המיכרזים. אולם כאשר הוציא הבנק את המיכרז, התברר כי כמה רואי-חשבון הגישו לו את מועמדותם. דבר זה מונע מרוט כל סיכוי לתפקיד, מאחר שהוא חסר כל השכלה בתחום זה. בינתיים, הוא ממשיך לחן כן בתפקידו במישטרה - בניגוד לתקנה המחייבת פרישה מוחלטת בגיל 60.

מי ירוויח מאלחמת סוחר-המכונות?

לפריחת הענף ולחדירת גורמים אפורים לתוכו. עניין נוסף שיש בענף לגורמים כאלה: הקלות שבה אפשר להעלים בו השקעות ורווחים.

הרעיון של סילוק מגרשי המכונות אל מחוץ לעיר, בה הם מהווים מיסוד, מצא תמיכה נלהבת אצל סגן שר-התח-בורה, כך, הוקמה עיר-המכונות במהי-רות-שיא. העיר פועלת בשיטה אמריק-אית, מרכזת במקום אחד מיכרז ענק של מכונות. בקרוב תופעלנה בה גם דיילות מכירה דמויות שפנפנות, וכן תיפתח ב-מקום מסעדת דרייב-אין וסניף בנק.

המתנגדים לעיר-המכונות אינם מתנג-דים לעצם הרעיון - הם רק רוצים עיר שתייה בשליטתם, מציעים הקמת עיר-מכונות משלהם בשכונת עזרא. הצעה זו נתמכת על-ידי עיריית תל-אביב, אולם הוועדה המתווית לבניין ערים מתנגדת לכך, כיוון שלפי התיכנון צריכה שכונת עזרא להפוך לפארק פורח.

זהו אספקט הרקע לפגישת הצמרת, שנועדה למנוע החרפת המלחמה בין שתי הקבוצות. היריבים יודעים יפה מאוד ש-תחרות כזו תאלצם להיכנס להתחרות - דבר שיגדע ברווחיהם.

וזה כמובן הדבר האחרון שבו הם מעוניינים.

ראש חוקרי

מס'הכנסה -

מתווך בקרקעות

יעקב כהן, שחיה ראש ה.ש.א. (שרות האינפורמציה הראשון של משרד האו-צר) ולאחר מכן ראש מועצת קריית-אוננו - אינו בוחל ברווחים מן הצד. כהן הוא כיום מוזכר האיגוד הארצי של חברות הביטוח, ולאחרונה החל עוסק גם בתיווך-קרקעות, בשעות-הפנאי. ההצלחה האחרונה שלו: מכירת פר-דס רייספלד ברמת-גן לקבוצה גרמנית, במחיר 16 מיליון לירות. דמי-התיווך של כהן - 160 אלף לירות.

בניית 32 דירות -

חן חודשיים בלבד

חברת הבנייה הענקית רובינשטיין ושות' החלה לאחרונה בהפעלת שיטת-בנייה חדשה, העשויה לפתור את בעיית מצוקת הדירות בארץ.

לפי התוכנית, תסיים החברה הקמת בניין בן 32 דירות - בחודשיים בלבד. החברה מפעילה את השיטה החדשה בירושלים, באתר-בנייה בו היא מקימה שיטה מובנים בני שמונה קומות כל אחד עבור שיכון זוגות צעירים של מש-רד השיכון.

בשיטת הבנייה החדשה שפיתחה ה-חברה, תימשך הקמת כל קומה חמישה ימי עבודה בלבד. מהירות-שיא זו תת-אפשר חודות לשיטות-תיעוש החדשות, והשימוש באמלנטים מוכנים מראש, ה-מצריכים העסקת 18 פועלים בלבד בכל הפרוייקט.

עיתון "הארץ"

יתייקר

מחירו של עיתון הארץ יעלה, החל מהשבוע הקרוב. המחיר בימי חול יהיה 70 אגורות, לעומת 60 אגורות כיום. בימי שישי יהיה המחיר לירה וחצי. יתר העיתונים היומיים טרם הודיעו על כוונה להעלות מחירים.

פגישת הצמרת, שהתקיימה ביום השני האחרון במלון קיסריה המפואר, הזכירה את הסכינה המפורסמת מתרס הסנדק: כל הבוסים של הענף הופיעו במקום, כש-מטרתם: למצוא דרך לסיים את המלחמה האכזרית שפרצה ביניהם.

ההבדל היה כמובן בכך שהפגושה היתה גלוויה, משתתפיה אורחים כשרים כולם, ומטרתה חוקית - בניגוד לסכינה מה-סרס.

המשתתפים בכנס היו גדולי סוחר-המי-כונות המשומשות בארץ, שנועקו למו"מ ישיר כדי להשיג את השלום - ביודעם ששמלחמה יכול להרוויח רק הלקוח. הגורם למלחמה היתה הקמת עיר-המי-כונות החדשה על-ידי מוניה שפירא וקבר-

סוחר שפירא עיר שנוויה-במחלוקת

צתו. העיר, שהוקמה בצומת גלילות, צפון-גית לתל-אביב, משכה אליה כבר עד היום 14 סוחרים מתל-אביב. סוחרים אחרים, מבין המגרשים שלא עברו, פתחו במלחמה נגד עיר-המכונות, מנסים להקים עיר משלהם בשכונת עזרא. ברובם העיר.

אולם לפגישת הפיסגה יבואו גם ראשי הסוחרים מחיפה ומירושלים. מאחר של-מלחמה כזו יכולה להיות השפעה על כל הענף: עסק מגרשי המכונות מאכלס כיום כ-30 מגרשים בגוש דן, 20 בחיפה והצפון, ו-7 בירושלים. בממוצע, מוכר כל מגרש 20 מכונות משומשות לחור-דש. במחיר ממוצע של 17 אלף לירות המכונות. המחזור החודשי של הענף הוא כ-2 מיליון לירות.

כמה מרוויח על-יך הסוחר? כאשר הוא מוכר את מכונותיו בקומיסיון - דהיינו אתה משאיר את מכונותיו במגרש למכיר-רה, אולם היא עדיין בבעלותך - הרווח הרשמי הוא 4%. כאשר כל צד משלם לסוחר 2% קומיסיון.

למעשה, הרווח גדול יותר, ברוב המק-רים. שכן המוכר אינו יודע אף פעם כמה באמת שילם הקונה - וההפרש נכנס ל-כיסו של בעל המגרש.

שיטה שנייה היא כאשר הסוחר קונה ממך את המכונות - ואז הוא מרוויח כמובן יותר.

בדרך כלל, דרושה השקעה של כרבע מיליון לירות לפתחת מגרש. 200 אלף לירות להשקעה ברכישת 10 מכונות מינימום, וחיוב לסלילת תשתית במגרש, גדר, ומשרד.

הסוחר מעדיף בדרך-כלל לקנות ולמכור בקומיסיון, כדי להשקיע פחות הון עצמי, לשמור את הונו למציאות. בממוצע, עומדת כל מכונת במגרש חודש לפני שהיא נמכרת, הרווח הרשמי עליה הוא 8%-10%. דהיינו: הרווח המי-נימלי על ההשקעה הוא 10% לחודש, שהם 120% לשנה. למעשה הרווח גדול יותר, מאחר שהסוחר מרוויח גם ממכירה בקור-מיסיון, לא רק על השקעתו. מיוון, רוח עצום זה מהווה את אחד הגורמים

במדינה

העם

העסקים כרגיל

בתום שש שנים למלחמה, נראית ישראל שבעת-ירצון חלומין ממצבה

בימים האחרונים של השנה השישית למלחמת ששת הימים, קשה היה השבוע למצוא ישראלים רבים שלא היו מרוצים מעצמם בפרט, וממצב האומה בכלל. על פני השטח, נראה היה שהם צודקים: סכנת המלחמה נראתה רחוקה מ-תמיד, והשמניות באוויר שעשה הנשיא סאדאת הפסיקו אפילו לעניין.

בירושלים, כינס ספיר קבוצת מיל-יונרים חדשה, העניק להם, באמצעות הט-בות פנטסטיות, כמה נתיחים נוספים מנכסי האומה.

הנשיא היוצא, שפעולתו האחרונה בתפקידו הרם היתה להעניק חנינה שגר-מה לזעזוע בציבור, לקנאי דתי שנתפס בהצתה - עבר לדירתו החדשה המפוארת, שגרמה אמנם לתרעומת קלה, אך היתה אופיינית ונורמלית באווירה הכללית.

הנשיא החדש, טרי ולוסס עדיין, השימע, בנאום-הכרזה שלו, רעיונות מעוררי-תקווה, אודות תפיסתו את מהות תפקידו - אולם נותר לראות אם יצליח להגשימם.

כירסום. באווירה זו של ביטחון ו-שביעות-ירצון עצמית, קשה היה לדרוש מהישראלי ברחוב לחוש בתהליכים ש-מתחת לפני השטח - בין באלה שכיר-סמו מבפנים באשיות החברה הישראלית, בין באלה שפעלו מבחוץ.

כך, אפשר גם להבין את תגובתו לנוי-כח שני קולות שפגעו באווירה האידילית: הוא קיבל ברוח טובה את קריאות-השלום של אייבי נתן - בהנחה שהוא לא רציני, הוא קיבל ברוח רעה את קריאות-השלום של נשיא תוניסיה - בחשש שהוא דווקא רציני מאוד.

ריגול

מיהו פלסטיני?

האם ניתן להיות פוכן של מדינה או עם שאינם קיימים?

כמו בטרס נע עוברים במשך החודשים האחרונים בבית-המישפט המחוזי בחיפה נאשמי רשת-הריגול הסורית שפעלה ב-ישראל. הטענות השיגרתיות המושמעות מפי הנאשמים, יהודים וערבים כאחד, ניר-מוקי התביעה והסניגוריה, וכן פסקי-הדין חוזרים על עצמם, במונטוניות של חות-מות גומי.

זאת אולי הסיבה שמישפט ריגול שנוי-עד להיות סנסציוני, לא חרג מגדר הכרוי-ניקה ולא משך את התעניינות הציבור. השבוע, לראשונה, חרגו מישפטי הרי-גול משעמומם. היה זה כאשר הסטודנט הישראלי, יליד צרפת, מלי לרמן, העלה להגנתו את הטיעון המקורי והמעניין ביותר שנשמע בבית-המישפט במהלך כל מישפטי הריגול.

מה זה פוכן זר? לרמן נאשם, יחד עם רמי ליבנה, בנו של חבר-כנסת רק"ח אברהם לבנבראון, כי נפגש בשעתו עם ערבי פלסטיני, אחמד חלבי, שהוא איש פתח. התביעה האשימה אותו במגע עם סוכן זר.

"איך אפשר לטעון כי ערבי פלסטיני, ייחשב כסוכן זר במולדתו, שהיא פלסטין?" שאל לרמן בבית-המישפט.

חוק ביטחון המדינה אינו מגדיר פלס-טיני כסוכן זר, המשיכה אחריו עורכת-הדין פליציה לנגר בנאום הסניגוריה שלה, ואומם, החוק מגדיר סוכן זר כמי ש-פועל בשירותה של מדינה זרה. כיוון ש-ישראל אינה מכירה לא בקיומו של עם פלסטיני ולא בקיום מולדת פלסטינית, אינו מדינה זרה משרת איש פתח, שהוא לכל הדיעות ארגון פלסטיני שאינו שייך לשום מדינה ערבית מסוימת?

אילו היתה שאלה זו צריכה לעמוד ב-מיבחן מישפטי - ספק אם ניתן היה לי-הגדיר איש ארגון חבלה פלסטיני כסוכן זר, לפי דרישות החוק. אבל לפי חוקי החירום, על פיהם נשפטים נאשמי רשת-הריגול, חייבים הם להוכיח שהאיש עימו נפגשו אינו סוכן זר. לגבי החוק הישראלי, אין פסול בכך שניתן להיות סוכן של מדינה או עם שאינם קיימים רגיל